

Когато Валеро са тъй изразяваше, единъ чернообле-
ченъ челоуѣкъ вървѣше до него съ очи наведени и запла-
калъ като че голѣма скѣрбъ осѣщаше. На гърдытъ подъ
полурастворената му дреха са виждаше крайтъ на една
срѣбърна плочка. Този челоуѣкъ не пропустиа ни една отъ
думытъ на Валеро.

Жозе са виждаше съвършено безчувственъ къмъ сичко
което происхождаше около него. Расналеното и огняно о-
душевеніе на лицето му са замѣни съ ужлътна блѣдность.
Отивахъ полека къмъ тъмницата, дѣто щѣхъ да го затво-
рѣтъ. Подиръ обрѣжената войска идѣхъ многобройны сби-
рове и калугеры които държахъ на носило тѣлото на Ар-
беуза. Сичкытъ онѣзи лицемѣры прѣструвахъ са много на-